

meenten te kampen met een tekort. Een groeiend aantal gemeenten voorziet over een paar jaar een probleem: 53 procent. Dit speelt met name in dorpen en steden met minder dan 100.000 inwoners, daar waar juist veel ouderen wonen.

ANBO reageert bezorgd op de uitkomsten. „Het kabinetsbeleid is erop gericht om ouderen zo lang mogelijk zelfstandig thuis te laten wonen en dat is ook de wens van veel ouderen. Maar zoals het nu gaat, is dat onhaalbaar” meent directeur Liane den Haan van de ouderenorganisatie.

Exacte cijfers over de tekorten per gemeente ontbreken in het rapport. Ruim 40 procent van de onder-

Heropening

De ouderenorganisatie schat dat het nu al gaat om zo'n 60.000 seniorenwoningen en verwacht dat dit tekort over 10 jaar is verdrievoudigd als gevolg van de toenemende vergrijzing. Den Haan: „We sluiten nu de verzorgingstehuizen, maar als er niet snel meer woningen worden bijgebouwd en aangepast, kunnen die hun deuren straks weer openen.”

De snelste én goedkoopste oplossing ziet de ANBO in het ombouwen van leegstaande panden en het aanpassen van bestaande woningen met bijvoorbeeld trapliften, beugels in de badkamer en bredere deuren en doorgangen voor het gebruik van een rolstoel. » P7

ROTTERDAM

Arrestaties zetten wijk op zijn kop

P.2

LAHORE, PAKISTAN

Zelfmoordactie
bij feest in stadspark
kost zeker 70 mensen
het leven » P5

Alphen aan den Rijn scoort laag met bieden zorghulp

GROENE HART | Vijf op de zes gemeenten krijgt van cliënten een onvoldoende voor de manier waarop de gemeente hun noodzakelijke hulp en hulpmiddelen biedt. Dat blijkt uit de ervaringen van mensen in de 55 grootste gemeenten van het land. Gemeenten scoren gemiddeld een 5,1. Alphen aan den Rijn scoort een 4,9. In Gouda doen te weinig mensen mee voor een oordeel.

Dat blijkt uit de tussenresultaten van het project Mijn Kwaliteit van Leven van patiëntenfederatie NPCF. Hierin geven ruim 11.000 cliënten aan wat de veranderingen in de zorg voor hen betekenen. Sinds januari 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor het regelen

van (thuis)zorg, ondersteuning en hulpmiddelen. Zij moesten daarbij flink bezuinigen. Nu cliënten 1 jaar ervaring hebben met veranderingen, zijn ze allerm minst positief: slechts twee op de vijf mensen denken dat hun zorg betrouwbaar blijft. Twee derde zegt zich ondanks hulp toch beperkt te voelen.

De helft van alle cliënten die zorghulp zoeken, krijgt naar hun oordeel niet de best passende hulp, omdat deze niet beschikbaar of te duur is. Het negatiefst zijn ze over het contact met de gemeente. Van de gemeenten waar minimaal vijftig mensen meedoen aan het onderzoek, krijgen alleen Haarlemmermeer, Tilburg en Deventer een 6-, de rest scoort lager. » P9

**Nooit meer dat
schetsje op de
motorkap!
Ouderwets
schadeformulier
maakt plaats
voor app » P4**

**ALPHEN
11°C**

► Op naar de lente P.19

GA

Dezelfde
Interactieve TV
maar dan
supervoordelig

Elke maand

39,-

Eenmalig 30,- activatiekosten. Kijk voor de voorwaarden en beschikbaarheid op telfort.nl

100%
Installatie
Garantie

**Alles-in-1
pakket**

Interactieve TV
Internet
Bellen

Telfort

E-bikes tijdelijk tot

Patiënt ziet 't somber in: geen maatwerk in zorg

Helpt denkt dat leven erop vooruit gaat met andere hulp

Een jaar na de grote veranderingen in de zorg, zijn cliënten en patiënten ontevreden met de resultaten. Ze vinden dat gemeenten niet genoeg maatwerk leveren. De helft van de cliënten denkt dat met betere of andere hulp hun leven erop vooruit zal gaan.

HANNEKE VAN HOUWELINGEN en JEROEN DE VREEDE

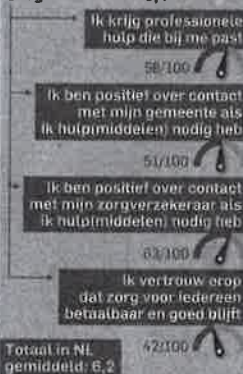
De Nederlandse Patiënten Consumenten Federatie (NPCF) houdt vijf jaar lang, van 2014 tot 2019, de vinger aan de pols bij ouderen, chronisch zieken en gehandicapten. Aan de tweede jaarrapportage deden ruim 11.000 mensen mee. Ze geven de zorg die zij krijgen een nipte voldoende (een 6,2) maar zijn kritisch over het contact met hun gemeente en over de toekomst: die zien ze somber in. De sombere verwachtingen die de onderzoekers vorig jaar uitspraken, zijn daarmee werkelijkheid ge-

worden: nu gemeenten 1 jaar verantwoordelijk zijn voor (thuis)zorg en het verstrekken van hulpmiddelen, zijn de cijfers er niet op verbeterd. Bovendien komen nu duidelijk verschillen tussen gemeenten aan het licht. Van de gemeenten waar minimaal vijftig mensen meedoen aan het onderzoek, scoren alleen Haarlemmermeer, Tilburg en Deventer een 6+. Almere haalt niet hoger dan een 4 op de vraag of mensen tevreden zijn met het contact met de gemeente. De NPCF wil cliën-

◀ Jan Voorhaar is niet te spreken over de veranderingen in de zorg. Het gaat veel te traag, vindt hij. FOTO KOEN VERHEIJEN

Kwaliteit van leven Uitslagen 11.684 deelnemers

Dagelijks leven	6,4
Gezondheid	8,2
Omgeving	6,7
Zorg	5,4

ten tot en met 2019 blijven volgen, om gemeenten te motiveren beter maatwerk te leveren.

Niet naar buiten

Een van de deelnemers aan het onderzoek is Jan Voorhaar (62). Hij zat wekenlang aan huis gekluisterd, omdat zijn scootmobiel een aanpassing nodig had die de gemeente moest vergoeden. Voorhaar heeft zenuwpijnen in zijn hele lijf, zo hevig dat hij het grootste deel van de dag op bed ligt. Schoenen kan hij niet verdragen en soms is de aanraking van een laken op zijn huid zo pijnlijk dat hij 's nachts kermend in zijn bed ligt. Afgelopen najaar vroeg Jan Voorhaar een vloerverwarming aan voor zijn scootmobiel. De ritjes buiten waren te koud voor zijn voeten zonder schoenen. Maar zo soepel als de aanvraag voor zijn scootmobiel was verlopen, zo stroef ging de aanpassing, zegt hij. „Ik kwam terecht bij een nieuwe WMO-medewerker zonder kennis en inlevingsvermogen. Een vloerverwarming? Nooit van gehoord”, zei ze. Maar de leverancier vertelde dat het kon.” Door eigen speurwerk ontdekte Voorhaar dat de aanvraag om een medisch advies naar een verkeerd adres was verstuurd en bovendien incompleet was. Toen de papieren alsnog bij de beoordelingsarts lagen wilde die aanvullende informatie van medisch specialisten. „Daar zou weer 3 tot 4 weken overheen gaan. Mijn huisarts overtuigde de WMO-medewerker van de medische noodzaak om mijn scootmobiel aan te passen, maar de medewerker bedacht nu ineens dat de WMO-beoordelingsarts ook nog contact moest opnemen met de huisarts. Ze wilde écht zeker weten dat ik geen schoenen kon verdragen en de vloerverwarming nodig had. Nu is het genoeg”, zei ik. Alsof ik dit alles verzin. Straks is het lente en heb ik de hele winter binnen gezeten.”

De NPCF komt dit soort voorbeelden vaker tegen. „Gemeenten beseffen niet altijd dat een vertraagde aanvraag voor bijvoorbeeld een scootmobiel effect heeft op alle elementen van het leven: niet alleen mobiliteit, maar ook sociale contacten, gezondheid, geluk. Een goed passend hulpmiddel is voor mensen echt onmisbaar”, zegt directeur Diane Veldman.

Ook in het geval van Jan Voorhaar. „De ene dag is het douchesdag, de andere dag scheer- dag, want allebei kan niet. Als ik geluk heb, kan ik 40 minuten lezen op een stoel en de vaatwasser uitruimen. Daarna moet ik weer een paar uur plat.” De komst van zijn scootmobiel maakte een wereld van verschil,

‘Ze deed net alsof ik alles verzon! Nu is het genoeg, zei ik toen’

vertelt hij. „Voor het eerst sinds jaren genietten mijn vrouw en ik weer samen. Zij heeft al zeker 500 kilometer naast mijn scootmobiel gefietst. Door mijn ziekte droogde onze relatie op. Zij is mijn mantelzorger, drukt pillen door de strip, kookt het eten, doet de boodschappen. Ik kan weinig meer.”

Slecht georganiseerd

NPCF hoort de klachten over de WMO-loketten vaker. Veldman: „De aanvragen bij gemeenten zijn niet goed georganiseerd. Er is niemand die het proces coördineert. Gemeenten moeten bemiddelaars hebben, die van begin tot eind de aanvraag begeleiden.” Een op de drie patiënten vindt het moeilijk hulp te vragen. „Het is lastig te zeggen: het gaat slecht. Laat hen een vragenlijst invullen, zodat de gemeente ziet wat er nodig is.” Voorhaar is de schroom allang voorbij. Inmiddels is het geregeld, die vloerverwarming. „Gelukkig ben ik mondig, maar veel mensen zijn dat niet.”

Omwonenden DuPont willen bloedtest naar stof C8

INGRID DE GROOT
DORDRECHT | Zeker 250 mensen die vlak bij de chemische fabriek van DuPont/Chemours in Dordrecht wonen, hebben zich gemeld bij raadslid Anton van Rees (PvdA) voor een bloedtest naar de stof C8. Van Rees

opende vorige week een meldpunt waar al dagenlang aanmeldingen binnenstromen. Het gaat volgens Van Rees om mensen die vrezen dat zij gezondheidsschade opgelopen hebben door de emissie van C8 uit de teflonfabriek.

Vorige week bleek uit onderzoek van het RIVM dat de inwoners in een zone rond DuPont volgens het RIVM waarschijnlijk jarenlang blootgesteld zijn aan te hoge waarden van die stof. Dat kan tot gezondheidsschade leiden, zoals lever-

ziekten, aldus onderzoekers. Toxicoloog Martin van den Berg van de Universiteit Utrecht is niet bang voor het hogere risico op kanker bij de groep omwonenden. Hij heeft wel zorgen over de gezondheid van oud-werknemers. „Dupont bood klaarbijkelijk

onvoldoende bescherming bij het werken met deze stof. Deze mensen moeten onderzocht worden op gezondheidsschade. Dupont adequaat heeft gehandeld bij het gebruik van C8 en dat het bedrijf de nodige voorzorgsmaatregelen

heeft genomen om de omgeving te beschermen. „In het RIVM-rapport staat dat DuPont geen risico op gezondheidsschade heeft. Dat is een beetje terzijde, want deze grenswaarde die nog niet bestond in de jaren waarop het RIVM-rapport zich richt”, aldus Chemours.

Arbepact op werkdag